

ПАУЛ ВИНС
ЗА ЕСТЕСТВЕНИТЕ ГРАНИЦИ
НА ЛЕКОМИСЛИЕТО

Превод от немски: Димитър Стоевски, —

chitanka.info

Безмерно обичам аз всяка игра:
леката танцова стъпка напред,
скока встрани, забавното плъзгане,
с едничката цел — да бъде забавно
лично за мене, плахо не ме ли подири
с прибулена прелест онази, която
ще срещна възторжен за сладката цел:
плът до плътта, дъх до дъха да се носим...

Неясно се носят случките в моята памет.
С широки пролуки е моята съвест — нехая,
че важни неща тънат в забрава, изгарят,
затварям едното око пред смъртта и превръщам
парливите сълзи в роса. Моят мозък
опипом само размисля. Аз предпочитам
очи да зарейвам нагоре, високо в небето,
да пия наслада от светлината над мене.

Обичам по детски света — една запустяла,
смълчана и ширна градина, звънливата
тъкан на паяка, голи върхари обвила,
безредния сън без стени, дългите нощи
със авантюри без кръв, без мора и погнуса,
дни на работни места, дете понякога, щом ни
обсеби желание, на бърза ръка, дръзновено
измисляме и създаваме чудни неща.

Юзда не търпи ни моят, ни твоят копнеж.
Не знае предели нашата радост в живота.
Но виждам, уви, как моите близни възпират
всяка прищявка, а моят век строго отмерва
моята жад към красотата. И ето, уви,
макар безразсъден, признавам: по-често
не следвам парфюма на някоя близна, а глухия звук
от тежкия дървен крак на стар комунист.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.